

ODSTRZELIĆ (2) *vb pf*

o oraz e jasne.

inf odstrzelić (2). ◇ [plusq 3 sg m był odstrzelił.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. *Strzelając odpędzić [kogo od czego] (1):* Avocare milites a signis, Żołnierze od porządku odwabić/ odwieść/ odstrzelić. *Mącz* 504c.

2. *Odskokzyć (1):*

Zwrot: »daleko odstrzelić« (1): skoro suknią na nim podnosić począł/ on vmárły nogą/ tak bárzo w twarz jego vderzył/ iż dáleko odstrzelić/ á zázraz fkonąć musiał. *SkarŻyw* 455.

3. [Być niezgodnym z czymś, postąpić niezgodnie z czymś [od czego]: Dofytheus [...] wśfákże pothym był od Zakonu odstąpił/ y od wśfech poştánowionych praw Oycow śwych odstrzelił [a patris sanctionibus abalienatus] *Leop 3.Mach* 1/4.]

Synonim: 3. odstąpić.

Formacje współrdzenne cf STRZELIĆ.

Cf **ODSTRZELONY**

LWil